

[Handelsministeren.]

ning. Der var ganske vist den Bestemmelse i Loven, at det eventuelle Tab skulde dækkes af Sukkerroedyrkernes Tantième, saaledes at Sukkerroedyrkerne, hvis Forholdet nu ikke var blevet det, at vi i Stedet for at have Overskud fik Sukkermangel, vilde have mistet deres Tantième, selv om indeværende Aar havde været nogenlunde normalt.

Som sagt, der har været Enighed i Folketinget om at gennemføre Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger for det høje Landsting, og jeg vil anbefale at tage Lovforslaget, saaledes som det nu er. Det er ikke for tidligt at faa det vedtaget. Nu er Foraaret inde, nu skulde Folk gerne i Gang, og trods alt vil jeg haabe, at der ogsaa i indeværende Aar kan blive dyrket saa mange Tønder Land, at vi saa nogenlunde kan producere det Sukker, som Landet har Brug for.

H. C. Andersen: Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg finder det uheldigt, at et Lovforslag som det, vi nu behandler, først kan komme til Behandling her i Tinget paa saa sent et Tidspunkt. Vi er nu i April. Jeg er godt bekendt med, at Forslaget blev fremsat i Folketinget den 26. Februar og blev færdigt derfra den 28. Marts. Det er muligt, at Folketinget ikke kan have kortere Tid til Behandling af et saadant Forslag, men hvis det er Tilfældet, saa vilde det være rigtigere, om den højtærede Minister saa sig i Stand til at fremsætte Forslaget paa et noget tidligere Tidspunkt. Det er for sent, vi faar dette Forslag til Behandling, og det er for sent, vi faar det gjort færdigt. Det er nemlig ikke faa Dage siden, at man er færdig med at tilsaa Kornarealerne i de Egne af Landet, hvor man har den største Interesse i denne Lov. Hvis man ikke er begyndt paa Tilsaaningen af Sukkerrooarealerne, er man lige derved, men Vilkaarene, som Dyrkerne er undergivet, kender man ikke. Man ved ikke, hvordan de bliver, før den Lov, som vi her behandler, er færdig. Jeg forstaar ikke ganske, hvorfor den højtærede Minister ikke paa et noget tidligere Tidspunkt forelægger dette Lovforslag. Det er ikke i sidste Øjeblik, nej, det er for sent. Den bedste Saatid for anden Sæd er faktisk ude, saa at de, der nu har bestemt sig til ikke mere at ville dyrke Sukkerroer, kommer bagefter med at faa anden Sæd i Jorden i de Arealer, som var bestemt for Sukkerroeavl. Hvert Aar, naar vi behandler denne Lov, maa den højtærede Minister høre den selv samme Bebrejdelse. Jeg kan tænke mig, at den højtærede Minister vil sige, at

saadan som Forholdene ligger, ser han sig ikke i Stand til at fremsætte Lovforslaget før. Han maa afvente det Tidspunkt, hvor han kan have et vist Overblik over Fabrikernes Regnskaber for det Aar, som er gaaet, men disse Regnskaber foreligger jo ikke endnu, og det kan de vel heller ikke. Men saa vidt jeg erindrer, sammenkaldte den højtærede Minister Repræsentanterne paa Rigsdagen for de roedyrkende Egne omkring Juletid — jeg tror, det var den 20. December — og gav en foreløbig Oversigt over, hvordan Sagerne efter Ministerens Skøn stillede sig; og de Tal, som Ministeren den Dag nævnte, er akkurat de samme Tal, som findes i det Lovforslag, der blev fremsat af Ministeren den 26. Februar. Saa jeg synes ikke, der kunde være noget som helst til Hinder for, at Lovforslaget kunde være fremsat en Maaned før; det kan dog ikke være Alverdens Tid at udarbejde et Lovforslag som det, vi har til Behandling her.

Ved den nævnte Lejlighed udtalte Ministeren, at det sidst forløbne Aar havde budt paa fuldstændig Misvækst paa Sukkerroemarkerne, der var en katastrofal lille Høst og et saa elendigt Sukkerindhold, at man ikke engang ved Hjælp af Beholdningerne fra den unormalt store Høst i 1933 kunde dække Forbruget, men maatte gaa til Import. En Trøst i al denne Elendighed var det da, at den unormalt gunstige Høst i 1933 havde bevirket, at der var Midler til Stede, og Tallet 4,2 Mill. Kr. blev dengang nævnt, ligesom det blev nævnt, at man kunde regne med, at der ved Raffineringen af det indførte Raasukker vilde blive en ganske antagelig Fortjeneste, saa at man ogsaa derigennem fik Midler til Raadighed til at imødegaa Katastrofen. Og naar vi lægger de Tal sammen, som her blev nævnt, naar vi op til det Beløb, som Ministeren ogsaa har nævnt her, 7—8 Mill. Kr. Men nægtes kan det ikke, at det var et ganske betydeligt Skaar i Glæden, at Fabrikkerne samtidig vilde møde med et Driftsunderskud paa 6 Mill. Kr., saa at man ikke kunde se hen til, at der vilde blive mere end 1,2 Mill. Kr. tilbage til Tantième til Dyrkerne.

Nu er det sikkert ikke ukendt for den højtærede Minister, at adskillige af os staaar ganske uforstaaende over for dette store Driftsunderskud, især i Betragtning af, at Fabrikken i Nykøbing F. gaar ud af Regnskabsaaret med et Driftsunderskud paa ca. 520 000 Kr. Hvordan kan det saa gaa til, nødes man til at spørge sig selv, at De danske Sukkerfabrikker møder med et Underskud paa 5½ Mill. Kr.? Det kan man